

C-737/19. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2019. október 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

tribunal administratif de Montreuil (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. szeptember 27.

Felperes:

Bank of China Limited

Alperes:

ministre de l'Action et des Comptes publics

[omissis]

Tekintettel az eljárásra [omissis]:

[omissis] a Bank of China Limited társaság [omissis] kéri, hogy a Tribunal (bíróság):

1) rendelje el a vele szemben a 2012. január 1-jétől 2014. április 30-ig terjedő időszak vonatkozásában 947 033 euró összegben kirótt hozzáadottértékadó-hátralék, valamint az arra vonatkozó késedelmi kamatok törlését, és rendelje el az e jogcímen kifizetett összegek visszatérítését;

[omissis]

A társaság a következőket adja elő:

- a társaság francia fióktelepe részére – a Kínában lévő székhelye által megvalósított ügyletek vonatkozásában – kiszámlázott hea a *code général des impôts* (általános adókodeks) 271. cikke V. pontjának b) alpontja értelmében teljes összegében levonható, mivel ezek a *belső* ügyletek – arra tekintettel, hogy a fióktelep és a székhely egyetlen jogalanyt képeznek – nem tartoznak a hea hatálya alá; ezt az elemzést erősítette meg a 2019. január 24-i

Morgan Stanley & Co International ítélet (C-165/17, EU:C:2019:58) **[eredeti 2. o.]**, amelyet a társaság esetén alkalmazni kell, mivel fióktelepét Franciaországban létesítették;

- a társaság levonáshoz való jogának megállapítását illetően a 2013. szeptember 12-i Le Crédit Lyonnais ítéletre (C-388/11, EU:C:2013:541) hivatkozás nem releváns, mivel e határozat nem zárja ki a fióktelep héalevonáshoz való jogát a társaság székhelye számára történt segítségnyújtás céljára használt költségeket illetően; az adóhatóság e határozattal ellentétes állásfoglalásra jutott a fióktelep levonáshoz való jogának számítása során, és beszámította a fióktelep által a székhelytől kapott összegeket;
- [omissis] [a belső jogra alapított jogalap]
- [omissis] [az EUMSZ 49. cikkre alapított jogalap]
- [omissis] [a francia–kínai adóügyi egyezményre alapított jogalap]

[omissis] **[eredeti 3. o.]**

[omissis] [az eljárás lefolytatása és a hivatkozott jogszabályszovegek, például a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.)]

A következőkre figyelemmel:

1. A kínai jog szerint működő Bank of China Limited társaság párizsi fióktelepénél könyvviteli vizsgálatot tartottak, amelynek befejezését követően az adóhatóság a társaság terhére a 2012. január 1-jétől 2014. április 30-ig terjedő időszak vonatkozásában hozzáadottértékadó-hátralékot állapított meg. A vizsgálat a fióktelep azon költségei vonatkozásában vitatta a *code général des impôts* (általános adóködex) 256., 259. és 271. cikkének és II. melléklete 205. és 206. cikkének az alkalmazásával előzetesen felszámított hea levonását, amelyek a kínai székhelye és más fióktelepek javára nyújtott ügyletekkel kapcsolatban merültek fel. A hátralékot a 2016. február 29-i határozattal hajtották be. A társaság 2016. december 22-i panaszát az adóhatóság a 2017. február 28-i határozatával elutasította.

A jogvita terjedelméről

2. [omissis] az adóknak a késedelmi pótlékokkal együttesen számított összege 901 394 euró. [omissis].

A törlés iránti kérelmekről

[omissis] **[eredeti 4. o.]** [omissis]

A keresetben felhozott további jogalapokról:

6. A 2006. november 28-i 2006/112/EK irányelv 168. cikke értelmében: „Az adóalany, amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat az adóköteles tevékenységének folytatása szerinti tagállamban adóköteles tevékenységéhez használja fel, jogosult az általa fizetendő adó összegéből levonni a következő összegeket: a) a részére más adóalany által teljesített vagy teljesítendő termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás után az ebben a tagállamban fizetendő vagy megfizetett hozzáadottértékadó [...]”. Ugyanezen irányelv 169. cikke értelmében: „a 168. cikkben említett szereplő adólevonáson kívül az adóalany jogosult az e cikkben említett hozzáadottértékadó levonására, amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat az ezen 169. cikkben felsorolt tevékenységek céljára használja fel: a) a 9. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, az adó esedékességének vagy megfizetésének helye szerinti tagállamon kívül végzett tevékenységekkel összefüggő ügyletek, amely tevékenységek után adólevonásra volna jogosult, ha az érintett tagállamban végezte volna azokat; [...] c) a 135. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontja értelmében adómentes ügyletek, ha a megrendelő a Közösség területén kívül telepedett le, vagy ha ez az ügylet közvetlenül a Közösségen kívüli országba történő termékexportjával kapcsolatos.”

7. A 2019. január 24-i Morgan Stanley & Co International ítéletében (C-165/17, EU:C:2019:58) az Európai Unió Bírósága egyrészt kimondta, hogy „a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 17. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését és 19. cikkének (1) bekezdését, valamint a 2006/112/EK tanácsi irányelv 168., 169. és 173–175. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállamban nyilvántartásba vett fióktelep által viselt, kizárólag az e fióktelep másik tagállamban letelepedett székhelye által megvalósított, egyidejűleg héaköteles ügyletekhez és az ezen adó alól mentes ügyletekhez felhasznált költségeket illetően olyan törttel kiszámítható levonási hányadot kell alkalmazni, amelynek nevezőjében csak az ezen ügyletekből származó forgalom héa nélküli összege szerepel, számlálójában pedig az olyan adóköteles ügyletek, amelyek akkor is adólevonásra jogosítanak, ha az említett fióktelep nyilvántartásba vétele szerinti államban valósultak volna meg, ideértve azt az esetet is, amikor e levonási jog az utóbbi által gyakorolt, az ezen államban megvalósított ügyletek héa alá vonására irányuló választási lehetőségéből ered”. Másrészt a Bíróság megállapította, hogy „a hatodik irányelv 17. cikkének (2), (3) és (5) bekezdését és 19. cikkének (1) bekezdését, valamint a 2006/112 irányelv 168., 169. és 173–175. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállamban nyilvántartásba vett fióktelep **[eredeti 5. o.]** általános költségeire alkalmazandó levonási hányad megállapítása érdekében, amelyek az e fióktelep által ezen államban megvalósított ügyletekkkel és az annak másik tagállamban letelepedett székhelye által megvalósított ügyletekkkel összefüggésben merültek fel, az e levonási hányad alkotó tört számlálójában mind az említett fióktelep, mind pedig az e székhely által megvalósított ügyleteket figyelembe kell venni, pontosítva, hogy az említett tört számlálójában az ugyanezen fióktelep által megvalósított adóköteles ügyleteken kívül csak az említett székhely által megvalósított azon adóköteles ügyletek

szerepelnek, amelyek akkor is adólevonásra jogosítanak, ha az érintett fióktelep nyilvántartásba vétele szerinti államban valósultak volna meg”.

8. Először, [omissis] a Bank of China Limited társaság [omissis] úgy ítéli meg, hogy a helyzetére ez utóbbi számítási mód alkalmazandó. [omissis] Az adóhatóság úgy véli, hogy a Bíróság által kifejtett szabályok nem teszik lehetővé az Unió valamely tagállamában található fióktelep által kérelmezett hozzáadottértékadó-levonást azon kiadások vonatkozásában, amelyek ebben a tagállamban merültek fel a nem uniós tagállamban – jelen esetben Kínában – található székhelyének ügyleteivel összefüggésben. Az ítéletből nem tűnik ki, hogy a Bíróság, amelyhez ezzel összefüggésben nem intéztek kérdést, meg kívánta volna határozni a valamely tagállamban alapított fióktelepnek egy harmadik államban alapított székhelyével való kapcsolatát. E kérdés jelentős problémát vet fel, különös tekintettel a tagállamok közötti, és a tagállamok és a harmadik államok közötti igazgatási együttműködés eszközeinek különbségére, valamint az adósemlegesség elvére. Következésképpen a megválaszolendő kérdés az, hogy az előző pontban hivatkozott, 2019. január 24-i Morgan Stanley & Co International ítéletben (C-165/17, EU:C:2019:58) kifejtett megoldások alkalmazandók-e abban az esetben, ha a fióktelep egyrészt valamely tagállamban hozzáadottértékadó-köteles ügyleteket valósít meg, másrészt szolgáltatásokat végez a harmadik államban lévő székhelye és fióktelepei számára.

9. Másodszor, [omissis] a felek egyetértenek abban, hogy a fióktelep és a székhely egyetlen jogalanyt képez. Amennyiben a valamely tagállamban alapított fióktelep az általa valamely harmadik államban található székhelye javára nyújtott szolgáltatásokkal összefüggésben a részéről felmerült költségek, vagyis a banki és pénzügyi szolgáltatások exportja után követel levonási jogot, akkor azt kell megvizsgálni, hogy az adóalany a 169. cikk a) pontja alapján vagy e cikk c) pontja alapján vonhatja-e le a hozzáadottérték-adót.

10. Harmadszor, az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén, és amennyiben a fióktelep a 169. cikk a) pontja alapján igényelheti az adólevonást, azt kell meghatározni, hogy a valamely harmadik államban letelepedett székhely által végrehajtott banki ügyletek mely feltételek esetén tekinthetők úgy, hogy jogosultságot biztosítanak a levonásra, ha e banki ügyleteket olyan tagállamban teljesítették, amelynek területén a hozzáadottérték-adóval terhelt költségek felmerültek. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén, és amennyiben a fióktelep a 169. cikk c) pontja alapján igényelhet adólevonást, azt kell megállapítani, hogy a megrendelő mely feltételek esetén tekinthető az Európai Unió területén kívül letelepedettnek akkor, ha a fióktelep az Európai Unióban van, és az a székhellyel egyetlen jogalanyt képez.

11. Ezek a kérdések olyan jelentős értelmezési problémákat vetnek fel, amelyekre tekintettel a Bank of China Limited társaság keresete tárgyában való döntéshozatalt megelőzően az ügy Európai Unió Bírósága elé utalásának van helye. **[eredeti 6. o.]**

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

[omissis] A Bank of China Limited társaság keresete tárgyában folyamatban levő eljárást az Európai Unió Bíróságának az alábbi kérdésekben való határozathozataláig felfüggeszti:

1) A 2019. január 24-i Morgan Stanley & Co International plc kontra Ministre de l'Économie et des Finances ítélet (C-165/17) megoldásai alkalmazandók-e abban az esetben, ha valamely fióktelep valamely tagállamban egyrészt héaköteles ügyleteket teljesít, másrészt szolgáltatásokat nyújt a valamely harmadik államban letelepedett székhelye és fióktelepei számára?

2) Amennyiben a valamely tagállamban alapított fióktelep az általa valamely harmadik államban található székhelye javára nyújtott szolgáltatásokkal összefüggésben a részéről felmerült költségek, vagyis a banki és pénzügyi szolgáltatások exportja után követel levonási jogot, az adóalany a 169. cikk a) pontja alapján vagy e cikk c) pontja alapján vonhatja le a hozzáadottérték-adót?

3) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén, és amennyiben a fióktelep a 169. cikk a) pontja alapján igényelheti az adólevonást, a valamely harmadik államban letelepedett székhely által végrehajtott banki ügyletek mely feltételek esetén tekinthetők úgy, hogy jogosultságot biztosítanak a levonásra, ha e banki ügyleteket olyan tagállamban teljesítették, amelynek területén a hozzáadottérték-adóval terhelt költségek felmerültek? Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén és amennyiben a fióktelep a 169. cikk c) pontja alapján igényelhet adólevonást, a megrendelő mely feltételek esetén tekinthető az Európai Unió területén kívül letelepedettnek akkor, ha a fióktelep az Európai Unióban van, és az a székhellyel egyetlen jogalanyt képez?

[omissis] [eredeti 7. o.] [omissis][aláírások]